

Slutreflektion CITIK

Patrik Månsson

Högskoleingenjörsprogrammet inom elektroteknik med automation

Jag valde att ansöka om att bli certifierad i CITIK då jag tror att det är något som kan ge mig ett försprång i kampen om de arbeten som finns. Med denna certifiering visar jag vem jag är och vad jag brinner för. I skolan får vi alla samma utbildning som är sammansatt för att passa den inriktningen vi har valt. Utbildningen ger nästan enbart tekniska kunskaper, dessa kurser är samma för alla som går utbildningen. Därför tror jag på att sticka ut ur mängden och verkligen visa att jag vill detta och att det är bra att ha "något mer" än det tekniska som ingår i utbildningen. Självt tycker jag att tiden jag och en studiekamrat har jobbat med CITIK har varit väldigt rolig och har gett mig många olika erfarenheter som jag inte tror att jag hade skaffat mig utan detta. Bland annat hade jag förmodligen inte utan detta själv bokat in flera studiebesök eller valt att åka på konferens.

Jag har valt områdena *yrkesrollen*, *entreprenörskap* och *hållbar utveckling* för min certifiering i CITIK. Genom aktiviteter inom dessa områden ville jag främja min framtida karriär och visa för potentiella arbetsgivare att jag finns och har höga ambitioner. Detta har i sin tur givit nya kontakter på bolagen jag besökt.

Inom *hållbar utveckling* valde jag att tillsammans med studenter från civilingenjörsprogrammen i Lund åka på ett studiebesök till Lillgrund där Vattenfall har en av sina vindkraftparker. Studiebesöket startade med en båtutture ut till vindkraftparken som ligger i Öresund ca 7 km ut i sundet från den svenska kusten. Parken består av 48 vindkraftverk och är den enda av sitt slag som byggts inom Sveriges gränser. Vattenfall har flera olika parker runt om i Europa. Efter båtturen fick vi en föreläsning av ingenjörerna på Vattenfall som arbetade med parken och därmed en genomgång av både parken i sig men även hur Vattenfall tänker när de planerar för en stabil och hållbar elproduktion. Av detta besök lärde jag mig för det första att det finns miljövänliga och hållbara alternativ som är genomförbara tack vare många ingenjörers och andra personers samarbete och lösningsförmåga. För det andra lärde jag mig att vi ibland måste se till planetens helhet när vi i Sverige väljer var och vilka investeringar som vi gör och inte bara till den egna egoismen om att vi måste ha allt här.

För området *yrkesrollen* har jag genomfört flera aktiviteter, den första var att besöka konferensen Robotbaserad automation på Elmia i Jönköping. Genom besöket fick jag en inblick i hur omväxlande vardagen inom industrin kan vara. För ett flertal år sedan var industriprogrammet på gymnasiet ett program som var välfyllt och hade ett

bra rykte. Idag verkar det vara svårt att få folk att söka det. Mässan syftade till att både visa upp robotar och även till att få besökarna att förstå att industriarbete inte är det smutsiga instängda arbete som det en gång har varit utan att det idag handlar mycket om teknik och teknisk utveckling, ett område som kräver många ingenjörers kunskap. Detta besök gav mig en ögonöppnare för vad som kan krävas av en ingenjör, arbetet handlar inte alltid om att uppfinna ny häftiga prylar utan även om att skapa en hållbar och trygg framtid för de bolag och anställda som finns. Det andra jag har gjort inom detta område är att ha läst boken Gruppykologi skriven av Lars Svedberg (2016). Denna bok är det jag funnit mest intressant av det jag gjort inom CITIK. Jag har ett personligt intresse för detta då jag i framtiden gärna hade sett mig själv som någon form av chef/projektledare. Boken syftar till att ge en uppfattning om styrkor och svagheter hos olika gruppkonstellationer. Exempelvis att en grupp uppnår sin effektivitetstopp vid 8 medlemmar, att vid mer än 15 medlemmar klarar vi inte att ha personliga band till alla och att en grupp med mixade medlemmar, både till kön, bakgrund och kompetenser oftast presterar mer effektivt än en grupp där deltagarna är för lika. Efter att ha läst denna kände jag att jag fått flera tankeställare och infallsvinklar för få fram en så effektiv grupp som möjligt, både för arbetet gruppen ska utföra men även för den personliga utvecklingen av gruppmedlemmarna. Detta är något som jag tycker passar helt rätt in i CITIK då just denna kunskap om gruppdynamik har givit mig en större förståelse för olika situationer som en ingenjör förmodligen kommer ställas inför under sitt arbetsliv.

Inom området *entreprenörskap* valde jag att göra två studiebesök. Det första på Cellavision AB och det andra på AXIS Communication AB. Båda dessa studiebesök gav en inblick i en ingenjörers vardag på ett företag och även en inblick i hur två helt skilda bolag arbetar för att på sin marknad kunna vara världsledande. Båda studiebesöken anordnades genom direktkontakt med bolagen som var väldigt intresserade av att visa just vad deras bolag tillverkade och vilka arbeten vi som blivande ingenjörer efter utbildningen skulle kunna ha på just deras bolag.

Sammanfattningsvis skulle jag vilja säga att CITIK är en bra idé och borde vara en självklarhet för alla ingenjörer. För att kunna fungera på en arbetsplats så krävs det mer än enbart tekniska kunskaper, de icke-tekniska är minst lika viktiga för att skapa en fungerande och hållbar arbetsmiljö. Jag tror att en ingenjör som även har med sig icke-tekniska kompetenser kommer lättare och snabbare in på en arbetsplats och i teamet. Själv tror jag att detta kommer uppskattas av arbetsgivarna då uppstarten för en ny medarbetare kostar mycket tid och pengar. Om jag under anställningsprocessen kan visa att jag redan har delar av det som annars behöver läras in under första tiden tror jag att det kommer vara till min fördel gentemot andra sökande. Enligt mig är allt jag kan visa att jag har gjort utöver standardutbildningen till min fördel i konkurrensen om att få en anställning.

Referens:

Svedberg, L. (2016). *Gruppsykologi: Om grupper, organisationer och ledarskap*.
Studentlitteratur.